

Mélykúti Sándor

Gazdasági válság és a tűzoltóságok technikai fejlesztése

Ma még sokan úgy vélekednek, hogy munkahelyüket elkerüli a válság. Minden bizonnyal többen lesznek, akik év végére szembesülnek azzal, hogy nem mentesülnek valamilyen válság generálta hatás alól. Vélhetően nem lesznek kivételek ez alól a tűzoltóságok sem.

Lépést kell váltani

Lóháton gyorsabban közlekedik az ember, mint gyalog, a szekér viszont kényelmesebb és teherbírásában is lekörözi a lovat, a szekeret azonban az autó, a repülőgép múlja fölül. Mi bennük a közös és mégis mitől olyan mások?

Mindegyik az ember gyorsabb helyváltoztatását elősegítő találmány, állat, eszköz. Ez közös bennük. *De ami jó, korszerű volt tegnap, az mára elavult, és ami ma újdonság, holnapra már lehet, hogy alkalmatlanná válik a feladata ellátására* legyen szó akár eszkről, akár kiválasztási rendszerről vagy működési szisztémáról. A mához viszonyítva minden „tegnap” ami már mögöttünk van, és minden „holnap” ami még ezután vár ránk. Ezért már a tegnapi is lehet elavult a mához képest, és már holnap lehet idejét múlt az, ami ma még korszerű, tehát folyamatosan törekedni kell a meglévő rendszereink eszközeink megfelelőségének kontrolljára, hogy időben felismerjük, mikor kell lépést váltani! Amennyiben elfogadható ez a szakmai megközelítés, úgy hatványozottan a teendők átgondolására kell, hogy serkentsen minden érintettet a bennünket is elérte és életünkre feltehetően még évekig kiható gazdasági válság!

Koncepció nélkül nem megy

Ilyenkor mondják a bölcs öregek, hogy jobb félni, mint megijedni és előre gondolkodással, a kisebbik rossz tudatos meglépésével megelőzni a nagyobbat. A tervszerű válságkezelés és a megelőző lépések azonban nem merülhetnek ki „csak” nadrágszíjhúzásban és klasszikus „takarékosági intézkedések” meglépésében. Ha nincs hosszú távú koncepció, akkor mit sem ér a kényszerű lemondás!

A tűzoltóságok technikai fejlesztési rendszeréről nagyon sok alkalommal esett szó az elmúlt esztendőben. Utaltak rá tervek és beszámolók, elemezték bizottsági ülések, javaslatokkal bombázták építő szándékú gondolkodók, bírálták hozzáértők. Az impulzusok azonban nem bírtak elegendő energiával ahhoz, hogy jelentősebb változás történjen a 90-es években lerakott – egyébként sokáig átütő fejlesztési eredményeket megtestesíteni képes – alapokhoz viszonyítva. Mára azonban mögöttünk van lassan két évtized, és olyan évek elé tekint az ország, amikor a lakossággal, az élet gazdasági szereplőivel együtt nem csupán a közüzemi számlákon és a géppapírfelhasználáson kell takarékoskodnia a közfeladatot ellátó intézményeknek, hanem *a feladatellátáshoz egykoron rendelt eszközrendszert, annak beszerzését, szinten tartását is a reális, szakmailag megalapozott, de gazdaságilag fenntartható szükségletekhez kell igazítani.*

A tűzoltó család kasszája

A családi költségvetésnek nem csak az alapján kell döntenie, egy új autó megvételéről, hogy az mennyibe kerül, hanem *komolyan fontolóra kell vennie, hogy szükség van-e rá, most van-e rá szükség, milyen a család életvitelét kevésbé veszélyeztető megoldás lehetséges a legszívesebben megvásárolandó autó beszerzésén kívül.* Amennyiben az új kocsiszerzése

mégis „elodázhatatlan”, úgy az ár mellett érdemes végiggondolni a fenntartás költségeit, hogy melyik mennyi üzemanyagot fogyaszt és lesz-e majd pénz a javítására akkor is, amikor a garancia letelt és az anyagi lehetőségek beszűkültek pl. egy családtag munkahelyének elvesztése miatt.

Mindezt miért is kell tenni?

Mert két évtized alatt változott a család szerkezete, változtak az egyes családtagok feladatai. Felnőttek vagy megszorodtak a gyerekek. Más céllal áll ki a garázsból a családfő, mint 10-20 évvel ezelőtt. Már nem csecsemőülés kell az autó hátsó ülésére, hanem jó esetben sülék tartó a nagyobb autó tetejére, rosszabb esetben kisebb használt autó a régi helyére piaci bevásárlásokhoz.

A működtetés gazdaságosságának átgondolására kényszerülnek a felügyeletet ellátók, a fenntartók és az intézményvezetők egyaránt, és akinek tehetségéből a gazdálkodás racionalizálására csak annyi ötletre futja, hogy az egyik oldalán elrontott géppapír hátoldalát is fel kell használni piszkozatkészítés céljára, az a legjobb úton halad a biztos csőd felé.

Az intézmények törekvése vélhetően a likviditási helyzet fenntartására, a munkahelyek megőrzésére irányul majd, így valóban átgondolt és megalapozott gazdálkodási szigorítások lépnek életbe, melynek részét kell, hogy képezze az eszközök tudatosan gazdaságossági alapokra helyezett, a nemzetgazdaságot szolgáló fejlesztése is.

Mélykúti Sándor vezérigazgató
BM HEROS Zrt., Budapest